

Biển là một tờ kinh

CHÂN PHƯƠNG

BIỂN LÀ MỘT TỜ KINH

*này đã tròng xe cát
xin nói thử ta nghe
nàng với ta hiện hữu
hay chỉ là cơn mê ?*

Mục lục

Ý NGHĨA CỦA EM VÀ BIỂN	8
GIẤC MƠ XANH.....	10
QUỖ QUANG	12
MỘT CHỮ.....	14
NGOẠI VI	15
PHIM HỀ.....	16
BIỂN	20
KIỆP TRƯỚC, KIẾP NÀY, KIẾP SAU	22
MUỐI	24
PHẢN KỊCH.....	25
KHAI SINH.....	26
LOAN TIN.....	27
CHỚP MẮT	28
LÀM THƠ TRÊN CÁT	29
LUẬN VŨ	30
BÀI HỌC VẬT LÝ	31
LỢI SÓNG TRẮNG.....	32
BÀI HỌC VỠ LÒNG.....	33
SẮC KHÔNG.....	34
LA MER À BOIRE.....	35
LẠI SINH NHẬT BLUES	36
DỤC VỌNG VÀ ÁO GIÁC	37
SUMMERTIME BLUES	38
KHI VÀNG DƯƠNG LẤN.....	39
CÂU HỎI.....	40
POST – ÉROTIQUE.....	41
BIỂN VÀ SỰ TÍCH TÔI.....	42
BIỂN LÀ MỘT TỜ KINH	43

Ý NGHĨA CỦA EM VÀ BIÊN

1
chữ nhảy múa khắp thánh chương
tôi đọc bí tích vô danh
gió ngàn ngụt cháy

2
hòn cuội ném đi

trở về
với hai bóng lạ

3
hàng thù dương tâm thần
kể lẽ chuyện tình với cơn hoang

từ đồng vỏ sò
tôi moi ra

nỗi thèm khát dang dở

4
cát trắng
bắt nguồn nơi vú em

đổ trên mọi diện tích xúc cảm

lấp dần tôi

5
cỏ gai đâm nát môi chúng mình

6

hạnh phúc đi vớt rong bên ghềnh bão
bằng nẻo trắng mờ nào
vĩnh viễn xa nhau ?

7

tôi lên đường

kéo lê dưới chân
sợi xích của tim dài vô tận

GIÁC MƠ XANH

chuyến bay hè lại chở bến bờ
vòng quanh thân xác trống

*

những ngày của cát

nói tiếp những đêm của rượu

*

kéo ghế xích đu ngồi trước biển
ru nhịp tim theo đàn phong cầm sóng bạc

nhìn máy nốt nhạc mây bay lượn
nghe trong máu chất muối nhạt dần

*

nhớ vu vơ

thở nào trốn lớp
rủ rê mưa nắng chạy rong

bị đám giai nhân

phạt quì gối
trên cồn bãi vắng

học mãi không thuộc
bài biệt ly tan hợp vỡ lòng

những ngày của rượu

nói theo những đêm của cát

*

tất cả nước biển cộng lại
chỉ bằng

một giấc mơ xanh

tổng số các chai
là cơn say hữu hạn

QUỜ QUANG

không thể phán xử
bình minh ban đầu với dấu chân em

tôi chỉ còn cách đồng lõa
để được yên thân cùng số kiếp

em vô tội chẳng ?

ngoài sóng triều ra
còn ai biết được điều bí ẩn

ngôi nhà cát lấp

chút im lặng rong rêu

đổi gió lộng...

hãy vút mặt nạ vào khói sương
rồi lớn tiếng cười

có lẽ huyền thoại
đã bỏ chúng mình lại
giữa thân xác rách đời
để nhắc nhở sự thật sau cùng

là chưa từng có

biển   hay   mặt trời

chỉ có vết thương kinh niên của nước
nổi vô vọng mù lòa của lửa

cũng như chưa từng có em hoặc tôi

chẳng qua
là hai bàn tay

quờ quạng suốt đời trong quên lãng

thế thôi

MỘT CHỮ

sao Hôm
in đáy nước
tín hiệu lẻ loi

còn cát
sao đi sao lại
đầu chân quanh quẩn

con mắt chụp mãi
bức hình sóng bạc

lạc loài nơi ghềnh bãi
gió là cánh tay
hươ bắt đời đời ảo ảnh

từ miệng trăng lơ dềnh
rơi xuống

một chữ YÊU

giữa lũ nhêu sò mù chữ

biển bập bẹ đánh vắn
cho đến chết

NGOẠI VI

trong vòng tròn nhỏ
biển chạ quậ hoài công

thịt bò lên xương
xương bò lên muối trắng

muối trắng
năm phơi nắng

*

trái tim
lăn tới nhào lui
bên mép thủy triều cùng sỏi cuội

gió đuổi theo lời

lời trốn vào mây

chập chờn
cuộc dạ vũ thoát y

trong những lâu đài cát

PHIM HÈ

ký ức mang kính đen
bước ra từ hậu trường chiêm bao

giữa mớ đạo cụ biển trời
tôi mời em chuẩn bị tư thế

mặt nạ đam mê
khoảnh khắc ban đầu

giống y kịch bản thuở nào
hai thân thể quấn nhau

giữa lớp lớp triều hoài niệm
vuốt ve lần cuối da thịt cũ càng

trước ống kính thời gian
đắm đuối nụ hôn thiên cổ

rồi cõi hết hóa trang
vội mấy ngón còn ướt cát

vút trả ánh trắng
cùng sóng bạc

LĂN LỐC

đánh rơi quả tim sầu

tôi biến làm sa biểu
ngủ thiếp bên ghềnh ốc

chờ một bàn tay đàn bà

lật ngược

cho thời gian ào chảy
khởi động trí nhớ từ đầu

vị gió mặn
lay giục bờ môi

con mắt
bàng hoàng hé mở

hiện đàn
dấu chân

cặp đôi rám nắng

bờ vai   suối tóc

khoảng ngực trần

lồ lổ hình hài vóc dáng

nhưng chẳng bao lâu
dòng cát cạn

roi chậm mấy hạt cuối cùng
và cứ thế
tôi lại hóa làm sa biều

lăn lóc giữa mớ sỏi sạn
đòi đòi tấp vào tha ma sóng trắng

BIỂN

biển là kịch bản
liên tục thay đổi diễn viên

sóng là đi là lại bờ cát phẳng

không cần hóa trang
mùa hè bước lên sân khấu
lũng lẳng trước ngực thông hành mới

chẳng có gì phải ngờ vực

lũ chim rất tự nhiên
con bắt cá
con phơi nắng

ngày càng tập nập ghé dù

đàn ông   đàn bà
bơi lội   ngụp lặn

thời gian
nhà ảo thuật tài tình

lần lượt cúi chào

đảo ghềnh   tàu thuyền   vũng vịnh

tôi ôm ghi ta
trước dàn micro của gió

đệm đàn
cho ốc hén đồng ca

KIỆP TRƯỚC, KIỆP NÀY, KIỆP SAU

lạc loài
theo góc gác tháng năm

hạt nước mặn
từ khóe mắt em

rơi qua cơn khát cháy lòng tôi
thấm tan vào các địa tầng trắng muối

khi hiểu ra
biển là quả tim ghép tạm của mọi cuộc tình

thì đã đến lúc phải bỏ
các mẫu vụn mùa hè lại cho

thủy triều   lũ chim   bãi cuội

để sắm vai lão già
ngồi trước giắc mơ bạc sóng
chứa hạt cát sau cùng
với cái chết buồn thiu

dù muốn hiểu thế nào
nụ hôn đầu và nụ hôn cuối của loài người
cũng chẳng hơn gì

mặt trước
mặt sau
một đồng các cũ

chiếc nôi cùng nắm mồ cho biển

chính là
môi em với môi tôi

MUỐI

mặt trời vỗ nhịp trống lửa
cho biển khơi nhảy múa

nắng nước quần
nhau như cặp rắn thân

trên xích đu mùa hè
sóng bạc tha hồ nhào lộn

chớp hiện giấc mộng
ngực căng đầy với đù thon

gió cát thi vẽ vòng tròn
tâm điểm là một nụ hôn

muối gặm nhấm
mấy đường vân ốc

PHẢN KỊCH

tà dương chẳng phân biệt thực hư
(con mắt đỏ ấy đã lọt trông từ tiền kiếp)

lẽ ra không có tôi (cũng như sóng trắng
có thể thuộc về giắc chiêm bao khác)

em đứng lặng trên cát chiều
(cánh buồm xa với hải âu đóng vai phụ)

cái hôn (thay cho nghìn câu nói vu vơ)

bất ngờ khai mạc
vở phản kịch

(cốt truyện đảo ngược của các động tác bị gió
lộn trái)

trước mấy tấm gương thời gian
tùng cặp

tùng cặp tình nhân
lại chuẩn bị hóa trang

(...)

KHAI SINH

áo ngủ mỏng bay theo chiều giấy

cà vạt lênh đênh khắp ngã sông

kết thúc
đoạn kịch hề

chỉ còn bọt sóng -----

lời bạt của chiêm bao vỡ vụn

*

vỏ ốc đóng con dấu
bên cạnh chữ ký thời gian

trên tờ chứng nhận khai sinh cho cát

LOAN TIN

sóng liếm xác những mùa hè lạnh

gió phóng quanh quả đất
loan tin
với đàn bà quá tuổi bốn mươi

áng mây đóng dấu bưu điện khản
bay ngang giáo đường với nghĩa trang

trên chiếc thuyền vỡ đáy chiêm bao
ai sẽ cùng tôi

lom khom tát nước ?

CHỚP MẮT

sóng lớn rượt dã tràng
hình ảnh hoàn toàn không ẩn dụ

chớp mắt
nửa cuộc đời

tôi đọc nghĩa đen
của bãi cát vắng dấu chân em

sau cái chớp mắt tiếp theo

còn chi
ngoài cặp tròng lòa
và trùng khơi vô tích sự ?

LÀM THƠ TRÊN CÁT

làm thơ trên cát
cho lửa trời thiêu đốt
cho sóng dập
cho gió vùi
cho đêm xóa

làm thơ trên cát
làm thơ trên cát

cho hạnh phúc ngậm ngùi

LUÂN VŨ

mưa dầm
bãi lạnh

co ro
chim trắng chim đen

ghênh đảo
là mớ mảnh vụn thời gian
chưa bị lũ lụt nhận chìm

làm gã kéo màn
cho sàn kịch sắc không

tôi thờ ơ nhìn

sóng   cát

biểu diễn
điệu luân vũ chậm

BÀI HỌC VẬT LÝ

dưới sức hút mặt trăng mặt trời
cộng với lực trái đất xoay vòng

biển chẳng qua là trò chơi năng lượng

không ngừng đôn đốc thủy triều

sản xuất hằng hà sối cuội

chút an ủi còn lại
cho trái tim lê loi
cho khối óc rã rời

là bài học vật lý ngày xưa

LỜI SÓNG TRẮNG

dọc theo mạch thơ cạn
chữ vụn   câu rời
phơi trên đá sạn

đường chân trời là sợi dây phơi
hong khô   mấy cánh bướm dĩ vãng

nơi hậu trường của biển

đôi vợ chồng già
ngồi trước giá vẽ bỏ hoang

BÀI HỌC VỠ LÒNG

biển là món đồ chơi hồng

người già
năm chờ kết cuộc

trẻ thơ nghịch đùa trên cát

những bàn tay con nít
xây cất lâu đài tí hon

trên mép bờ tuổi tác
người già ngóng đợt sóng thần

nhìn đám nhi đồng
nhật nhanh sò ốc

người già chợt hiểu
bài học vỡ lòng

mẫu tự đầu tiên
là vỏ sò cát lấp

LA MER À BOIRE

lưỡi em không còn nếm môi tôi
điều thuốc chẳng chia đôi

lô xô điệp khúc thủy triều
rì rào tiết tấu sóng

công tuổi tác trên vai
tôi quì đếm từng viên cuội

như đứa học trò kém trí khôn
bị chép phạt trăm nghìn lần

một điều luật vỡ lòng
nó không thể nào hiểu thấu

dù cứ phải học lại
từ đầu

LẠI SINH NHẬT BLUES

hốc mắt
có hơn gì vỏ sò vỏ hén ngập mưa

trôi nổi mấy chân mây cũ

ký ức rong rêu
điệp trùng sỏi sạn

sóng từng đợt thất thanh
trên tam cấp hư không

trước biển vắng
treo tấm màn sân khấu

độc diễn

độc xướng

độc ngâm

DỤC VỌNG VÀ ẢO GIÁC

dật dờ
theo các ngọn triều xa lạ
cứ mê sảng thì thào lời đầu bể
trước sự mù lòa của chính mặt trời

có phải
dục vọng là tiếng gọi
còn mãi âm vang
giữa những giao hưởng mù khơi
hay đó chẳng qua
tràng cười ngán ngẩm của ảo giác
khi tình cờ bắt gặp
giữa bọn đã tràng mộng muội
tên tuổi em và tôi
trôi giạt
với bọt thời gian

xa dần
mọi bãi bờ sương khói ?

SUMMERTIME BLUES

từ hè này qua hè khác
các cụ bách bộ trăm ngâm

áng mây lạc đề thơ thẩn
sóng với cát vô tâm

cặp tình nhân xếp ghế cuốn khăn
như những nghi thức cuối cùng

phát phơ trên mấy cột buồm
lá cờ hai màu của thi nhân

xanh hơn biển
trắng hơn quên lãng

KHI VÀNG DƯƠNG LẠN...

tặng Bích Diễm

biển là ảo giác cuối cùng
đừng đại đột ngắm nhìn sóng trắng

những thân tàu mục rã
lũ cá đói kinh niên

ký ức có cũng như không

úp tai vào vỏ ốc
chẳng còn gì vang vọng

sợi tóc bạc len vào mây âm giai cát lấp
con say dài xóa giấc mộng hải âu

kết thúc mọi nỗi chìm
dục vọng mọc thêm

hai cánh tay mềm

vô dụng

CÂU HỎI

đôi chân mỗi
đã lê hết vòng ảo mộng

tấp vào bãi sóng
mớ đồ vật bất động

cặp môi biên lạnh
ngậm chiếc nhẫn ngày xưa

hàng ghé trống thánh đường chìm đáy nước

*

trong tưởng tượng của em
chiếc thuyền không buồm lái của tình tôi

có còn tiếp tục
lênh đênh sương khói ?

hay chẳng còn chi

ngoài trùng khơi trống
cho lũ hải âu
bày trò origami ?

POST – ÉROTIQUE

bãi biển là mép mạn đà la
từ râu chuối bò đê
sôi cuội rơi ra

*

khi đã cùng nhau
theo những đợt sóng thời gian
bơi lội thỏa thuê

giữa ngọn hải đăng tắt
và mớ neo han rỉ

tôi ngồi
nâng niu cặp vú em

như sự
lần tràng hạt

BIỂN VÀ SỰ TÍCH TÔI

không còn tiếng sóng
rì rào trên mặt nước

trong đêm yên vắng

biển phẳng lặng
như tờ giấy ngủ im

khi cả tảng trăng rơi xuống
chẳng thấy một nếp gợn hoặc vết nhăn

biển bây giờ
là tha ma của chính mình

*

trận hồng thủy nào
sẽ đọc lại

sự tích tôi

giữa hai đường vân ốc ?

BIÊN LÀ MỘT TỜ KINH

mặt trước
sóng xóa sạch sắc hình

trang sau
gió phiên dịch mọi chuyện tình

thành văn xuôi của cát

(hiệu đính và bổ xung cho tái bản kỳ 2)

CHÂN PHƯƠNG
Cambridge, 20-12-2010

Biển là một tờ kinh

© Chân Phương 2011

*

Hình bìa 1 – 4
© Nguyễn Trọng Khôi

